

Johannespassionen	
1. Del	
Chor 1	
Herr, unser Herrscher, Herr, Herr, Herr, unser Herrscher, dessen Ruhm in allen Landen herrlich, in allen Landen herrlich ist; Herr, unser Herrscher dessen Ruhm in allen Landen herrlich ist,	Herre, vor Herre! Hvor herligt er dit navn over hele jorden! (Psalme 8,2)
Zeig' uns durch deine Passion, dass du, der wahre Gottes-Sohn, zu aller Zeit, auch in der grössten Niedrigkeit, verherrlicht worden bist.	Vis os gennem din lidelse, at du - den sande Guds Søn - i al evighed, ja, selv i den største ydmygelse, er blevet herliggjort
Recitativ 2	Tilfangetagelsen i Getsemane
<i>Evangelist (tenor)</i>	
Jesus ging mit seinem Jüngern über den Bach Kidron, da war ein Garten, darein ging Jesus und seine Jünger; Judas aber, der ihn verriet, wusste den Ort auch, denn Jesus versammelte sich oft daselbst mit seinen Jüngern; da nun Judas zu sich hatte genommen die Schar, und der Hohenpriester und Pharisäer Diener, kommt er dahin mit Fackeln, Lampen und mit Waffen. Als nun Jesus wusste alles, was ihn begegnen sollten, ging er hinaus und sprach zu ihnen: Wen suchet ihr? Sie antworteten:	Jesus gik ud sammen med sine disciple og over på den anden side af Kedronbækken, hvor der var en have, som han og hans disciple gik ind i. Også Judas, som forrådte ham, kendte det sted, for dér mødtes Jesus ofte med sine disciple. Judas tog så vagtstyrken og nogle af ypperstepræsternes og farisæernes tempelvagter med sig og kom derover med lygter og fakler og våben. Jesus, som vidste alt, hvad der skulle ske med ham, gik ud til dem og spurgte: 'Hvem leder I efter?' De svarede ham:
Chor 3	
Jesum, Jesum von Nazareth!	Jesus fra Nazaret.
Recitativ 4	
<i>Evangelist</i>	
Jesus spricht zu ihnen:	Jesus siger til dem:
<i>Jesus (Bass)</i>	
Ich bin's!	'Det er mig.'

<i>Evangelist</i>	
Judas aber, der ihn verriet, stund auch bei ihnen. Als nun Jesus zu ihnen sprach: Ich bin's! wichen sie zurücke und fielen zu Boden. Da fragete er sie abermals:	Også Judas, som forrådte ham, stod sammen med dem. Da Jesus sagde: 'Det er mig,' veg de tilbage og faldt om på jorden. Han spurgte dem så igen:
<i>Jesus</i>	
Wen suchet ihr?	'Hvem leder I efter?'
<i>Evangelist</i>	
Sie aber sprachen:	De sagde:
Chor 5	
Jesum von Nazareth!	Jesus fra Nazareth
Recitativ 6	
<i>Evangelist</i>	
Jesus antwortete:	Jesus sagde til dem:
<i>Jesus</i>	
Ich hab's euch gesagt, dass ich's sei, suchet ihr denn mich, so lasset diese gehen!	'Det er mig; det har jeg jo sagt jer. Når det altså er mig, I leder efter, så lad de andre gå.'
Choral 7	
O grosse Lieb', o Lieb' ohn' alle Masse, die dich gebraucht auf diese Marterstrasse, ich lebte mit der Weit in Lust und Freuden, und du musst leiden.	<i>O, store kærlighed, en kærlighed uden grænser, som bragte dig på denne lidelsens vej; jeg levede med verden i lyst og glæde, og du måtte lide.</i>
Recitativ 8	
<i>Evangelist</i>	
Auf dass das Wort erfüllet würde, welches er sagte: Ich habe der keine verloren, die mir gegeben hast. Da hatte Simon Petrus ein Schwert, und zog es aus, und schlug nach des Hohenpriesters Knecht, und hieb ihm sein recht' Ohr ab, und der Knecht hiess Malchus. Da sprach Jesus zu Petro:	For sådan skulle det ord, han havde sagt, gå i opfyldelse: 'Jeg har ikke mistet nogen af dem, du har givet mig.' Men Simon Peter havde et sværd, og trak det, og slog efter ypperstepræstens tjener og huggede højre øre af ham; tjeneren hed Malkus. Jesus sagde til Peter:
<i>Jesus</i>	
Stecke dein Schwert in die Scheide; soll ich den Kelch nicht trinken, den mir mein Vater gegeben hat?	'Stik dit sværd i skeden! Skulde jeg ikke drikke det bæger, min Fader har givet mig?'

Choral 9	
Dein Will' gescheh', Herr Gott, zugleich auf Erden wie im Himmelreich; Gib uns Geduld in Leidenszeit, Gehorsamsein in Lieb und Leid, wehr' und steur' allem Fleisch und Blut, das wider deinen Willen tut.	<i>Din vilje ske, Herre Gud, på jorden ligesom i himlen. Giv os tålmodighed i lidelsen, lydighed i kærlighed og smerte, styr og led alt kød og blod, som handler mod din vilje.</i>
Recitativ 10	
<i>Evangelist</i>	
Die Schar aber und der Oberhauptmann, und die Diener der Juden nahmen Jesum und banden ihn, und führeten ihn aufs erste zu Hannas, der war Caiphas Schwäher, welcher des Jahres Hoherpriester war; es war aber Caiphas, der den Juden riet, es wäre gut, dass ein Mensch würde umbracht für das Volk.	Vagtstyrken og officeren og jødernes tempelvagter anholdt nu Jesus og bandt ham; de førte ham først til Annas, for han var svigerfader til Kajfas, der var ypperstepræst det år. Det var Kajfas, der havde givet jøderne det råd, at det var bedst, at ét menneske døde for folket.
Arie (alt) 11	
Von den Stricken meiner Sünden mich zu entbinden, wird mein Heil gebunden. Mich von allen Lasterbeulen völlig zu heilen, lässt er sich verwunden.	<i>For at løse mig fra mine synders bånd bliver min Frelser bundet. For at læge alle mine synders sår, lader han sig søre.</i>
Recitativ 12	
Jesus for ypperstepræsten og Peters fornægtelse	
<i>Evangelist</i>	
Simon Petrus aber folgete Jesu nach, und ein andrer jünger.	Simon Peter fulgte efter Jesus, sammen med en anden discipel.
Arie (sopran) 13	
Ich folge dir gleichfalls mit freudigen Schritten und lasse dich nicht, mein Leben, mein Licht! Befördre den Lauf und höre nicht auf selbst an mir zu ziehen, zu schieben, zu bitten.	<i>Jeg følger dig ligeledes med glade skridt og forlader dig ikke, mit liv, mit lys! Ban du kun vejen og hør ikke op med at drage, lede og kalde ad mig.</i>
Recitativ 14	
<i>Evangelist</i>	
Derselbige jünger war dem Hohenpriester bekannt, und ging mit Jesu hinein in des Hohenpriesters Palast. Petrus aber stund draussen vor der Tür.	Den anden discipel var kendt af ypperstepræsten og gik med Jesus ind i ypperstepræstens gård. Men Peter blev stående udenfor ved porten.
Da ging der andere jünger, der dem	Den anden discipel, som var kendt af

Hohenpriester bekannt war hinaus und redete mit der Türhüterin und führete Petrum hinein. Da sprach die Magd, die Türhüterin, zu Petro:	ypperstepræsten, gik ud og talte med pigen, der holdt vagt ved porten, og fik Peter med ind. Tjenestepigen, der holdt vagt ved porten, sagde til Peter:
<i>Ancilla (Magd)</i>	
Bist du nicht dieses Menschen Jünger einer?	'Er du ikke også en af den mands disciple?'
<i>Evangelist</i>	
Er sprach:	Han sagde
<i>Petrus</i>	
Ich bin's nicht!	Nej jeg er ikke
<i>Evangelist</i>	
Es stunden aber die Knechte und Diener und hatten ein Kohlfeuer gemacht (denn es war kalt) und wärmten sich; Petrus aber stund bei ihnen und wärmte sich.	Tjenerne og tempelvagterne havde tændt et bål af trækul, fordi det var koldt, og stod og varmede sig. Også Peter stod og varmede sig sammen med dem.
Aber der Hohepriester fragte Jesum um seine jünger und um seine Lehre. Jesus antwortete ihm:	Ypperstepræsten spurgte nu Jesus ud om hans disciple og om hans lære. Jesus svarede ham:
<i>Jesus</i>	
Ich habe frei, öffentlich geredet vor der Welt. Ich habe allezeit gelehret in der Schule und in dem Tempel, da alle Juden zusammen kommen, und habe nichts im Verborgnen geredt. Was fragest du mich darum? Frage die darum, die gehört haben, was ich zu ihnen geredet habe; siehe, dieselbigen wissen, was ich gesaget habe.	'Jeg har talt frit, i fuld offentlighed i verden; jeg har altid undervist i synagoger og på tempelpladsen, hvor alle jøderne kommer sammen, og har intet talt i det skjulte. Hvorfor spørger du mig? Spørg dem, der har hørt mig, hvad jeg har talt til dem; de véd jo, hvad jeg har sagt.'
<i>Evangelist</i>	
Als er aber solches redete, gab der Diener einer, der dabei stunden, Jesu einen Backenstreich und sprach:	Da Jesus sagde det, var der en af tempelvagterne, som stod ved siden af, der gav ham et slag i ansigtet og sagde til ham:
<i>Servus (Diener)</i>	
Solltest du dem Hohenpriester also antworten?	'Skal du svare ypperstepræsten på den måde?'
<i>Evangelist</i>	
Jesus aber antwortete: Hab ich übel geredet, so beweise, dass es böse sei; hab ich aber recht geredet, was schlägest du mich?	Men Jesus svarede: 'Har jeg sagt noget forkert, så bevis, at det er forkert; men er det rigtigt, hvorfor slår du mig så?'
Choral 15	
Wer hat dich so geschlagen, mein Heil, und dich mit Plagen so übel zugericht't? Du bist ja nicht ein Sünder, wie wir und unsre Kinder, von Missetaten weisst du nicht. Ich, ich und meine Sünden, die sich wie Körnlein finden	<i>Hvem har slået dig sådan, min Frelser, og med plager tilredt dig så ondt? Du er jo ingen synder, som vi og vore børn, ugerninger kender du ikke til. Jeg, jeg og mine synder, som er som sandskorn</i>

des Sandes an dem Meer, die haben dir erreget das Elend, das dich schläget, und das betrübte Marterheer.	<i>ved havet, har fremkaldt den nød og den elendighed, som nu rammer dig.</i>
Recitativ 16	
<i>Evangelist</i>	
Und Hannas sandte ihn gebunden zu dem Hohenpriester Caiphas. Simon Petrus stund und wärmte sich; da sprachen sie zü ihm:	Annas sendte ham så bundet til ypperstepræsten Kajfas. Imens stod Simon Peter og varmede sig. Da sagde de til ham:
Chor 17	
Bist du nicht seiner jünger einer?	<i>'Er du ikke også en af hans disciple?'</i>
Recitativ 18	
<i>Evangelist</i>	
Er leugnete aber und sprach:	Han nægtede det og sagde:
<i>Petrus</i>	
Ich bin's nicht.	<i>'Nej, jeg er ikke.'</i>
<i>Evangelist</i>	
Spricht des Hohenpriesters Knecht einer, ein Gefreundter des, dem Petrus das Ohr abgehauen hatte:	Så sagde en af ypperstepræstens tjenere, en slægtning til ham, som Peter havde hugget øret af:
<i>Servus (Diener)</i>	
Sahe ich dich nicht im Garten bei ihm?	<i>'Så jeg dig ikke i haven sammen med ham?'</i>
<i>Evangelist</i>	
Da verleugnete Petrus abermal, und alsobald krähete der Hahn. Da gedachte Petrus an die Worte Jesu, und ging hinaus und weinete bitterlich.	Atter nægtede Peter, og i det samme galede hanen. /Da huskede Peter det ord, Jesus havde sagt. Og han gik udenfor og græd bitterligt./ (Matt 26,75)
Arie (tenor) 19	
Ach, mein Sinn, wo willst du endlich hin, wo soll ich mich erquicken? Bleib ich hier, oder wünsch ich mir Berg und Hügel auf den Rücken? Bei der Welt ist gar kein Rat, und im Herzen stehn die Scherzzen meiner Missetat, weil der Knecht den Herrn verleugnet hat.	<i>Ak, min tanke, hvor går du hen, hvor kan jeg søge lindring? Bliver jeg her eller ønsker jeg, at jeg lå under bjerg og høje?</i> <i>I verden findes intet råd, og i hjertet står smerten over min ugering, - at tjeneren fornægtede sin Herre.</i>
Choral 20	
Petrus, der nicht denckt zurück, seinen Gott verneinet, der doch auf ein'n ernsten Blick bitterlichen weinet. Jesu, blicke mich auch an, wenn ich nicht will büssen;	<i>Peter, som ikke tænker tilbage, fornægter sin Gud; ved et alvorsblik græder han dog bittert. Jesus, se også på mig, når jeg ikke vil angre;</i>

wenn ich Böses hab' getan, rühre mein Gewissen.	<i>når jeg har gjort ondt, rør da min samvittighed!</i>
2. Del	
Choral 21	
Christus, der uns selig macht, kein Böss hat begangen, der ward für uns in der Nacht als ein Dieb gefangen, geführt vor gottlose Leut' und fälschlich verklaget, verlacht, verhöhnt und verspielt, wie denn die Schrift saget.	<i>Kristus, som gør os salige, har intet ondt gjort, han blev for os om natten fanget som en tyv, ført frem for gudløse mennesker og falsk anklaget, leet af, hånet og spottet, sådan som skriften forudsagde.</i>
Recitativ 22	
Da führeten sie Jesum von Caiphas vor das Richthaus, und es war frühe. Und sie gingen nicht in das Richthaus, auf dass sie nicht unrein würden, sondern Ostern essen möchten. Da ging Pilatus zu ihnen hinaus und sprach: Was bringet ihr für Klage wider diesen Menschen? Sie antworteten und sprachen zu ihm:	De førte nu Jesus fra Kajfas til statholderens borg, og det var tidligt om morgenen. Og de gik ikke selv ind i borgen, for at de ikke skulle blive urene, men kunne holde påskernåltid. Pilatus gik ud til dem og sagde: 'Hvilken anklage fremfører I mod dette menneske?' De svarede og sagde til ham:
Chor 23	
Wäre dieser nicht ein Übeltäter, wir hätten dir ihn nicht überantwortet.	<i>Var han ikke en forbryder havde ville vi ikke have udleveret ham til dig</i>
Recitativ 24	
Da sprach Pilatus zu ihnen: So nehmet ihr ihn hin und richtet ihn nach eurem Gesetze! Da sprachen die Juden zu ihm:	Pilatus sagde til dem: 'Så tag I ham og døm ham efter jeres lov.' Da sagde jøderne til ham:
Chor 25	
Wir dürfen niemand töten.	<i>'Vi har ikke ret til at henrette nogen.'</i>
Recitativ 26	
Auf dass erfüllet würde das Wort Jesu, welches er sagte, da er deutete, welches Todes er sterben würde. Da ging Pilatus wieder hinein in das Richthaus und rief Jesum und sprach zu ihm: Bist du der Juden König? Jesus antwortete: Redest du das von dir selbst oder haben's dir andere von mir gesagt? Pilatus antwortete: Bin ich ein Jude? Dein Volk und	For sådan skulle Jesu ord gå i opfyldelse, det ord, han sagde, da han betegnede, hvordan han skulle dø. Pilatus gik ind i borgen igen og kaldte Jesus til sig og sagde til ham: 'Er du jødernes konge?' Jesus svarede: 'Siger du det af dig selv, eller er det noget, andre har sagt dig det om mig? Pilatus svarede: 'Er jeg måske jøde? Det er dit eget folk og ypperstepræsterne, som har udleveret dig til

die Hohenpriester haben dich mir überantwortet; was hast du getan? Jesus antwortete: Mein Reich ist nicht von dieser Welt; wäre mein Reich von dieser Welt, meine Diener würden darob kämpfen, dass ich den Juden nicht überantwortet würde! aber, nun ist mein Reich nicht von dannen.	mig. 'Hvad har du gjort?' Jesus svarede: 'Mit rige er ikke af denne verden. Var mit rige af denne verden, havde mine tjenere kæmpet for, at jeg ikke skulle udleveres til jøderne! men nu er mit rige ikke af denne verden.
Chor 27	
Ach, grosser König, gross zu allen Zeiten, wie kann ich g'nugsam diese Treu' ausbreiten? Kein's Menschen Herze mag indes ausdenken, was dir zu schenken. Ich kann's mit meinen Sinnen nicht erreichen, womit doch dein Erbarmen zu vergleichen. Wie kann ich dir denn deine Liebestaten im Werk erstatten ?	<i>Ak, store Konge, stor for evigt, hvordan kan jeg tale nok om din trofasthed? Intet menneskes hjerte kan udtænke, hvad kan kan give dig. Min tanke rækker ikke til at udtænke, hvad din barmhjertighed kan sammenlignes med. Hvorledes kan jeg gengælde dig dine kærlighedsgerninger?</i>
Recitativ 28	
Da sprach Pilatus zu ihm: So bist du dennoch ein König? Jesus antwortete: Du sagst's, ich bin ein König. Ich bin dazu geboren und in die Welt kommen, dass ich die Wahrheit zeugen soll. Wer aus der Wahrheit its, der höret meine Stimme. Spricht Pilatus zu ihm: Was ist Wahrheit? Und da er das gesaget, ging er wieder hinaus zu den Juden und spricht zu ihnen: Ich finde keine Schuld an ihm. Ihr habt aber eine Gewohnheit, dass ich euch einen los gebe; wollt ihr nun, dass ich euch der Juden König losgebe? Da schrien sie wieder allesammt und sprachen:	Pilatus sagde til ham: 'Så er du altså konge?' Jesus svarede: 'Du siger det, jeg er en konge. Derfor er jeg født, og derfor er jeg kommet til verden, for at jeg skal vidne om sandheden. Enhver, som er af sandheden, hører min røst.' Pilatus sagde til ham: 'Hvad er sandhed?' Da han havde sagt det, gik han atter ud til jøderne, og sagde til dem: 'Jeg finder ham ingen skyld hos ham. Men det er skik og brug hos jer, at jeg løslader en fange i påsken. Vil I have, at jeg skal løslade jer jødernes konge?' De råbte tilbage:
Chor 29	
Nicht diesen, sondern Barabbam !	<i>'Ikke ham, men Barabbas!'</i>
Recitativ 30	
Barabbas aber war ein Mörder. Da nahm Pilatus Jesum und geisselte ihn.	Barabbas var en morder. Da tog <i>Pilatus Jesus og lod ham piske.</i>
Arie (bas) 31	
Betrachte, meine Seel', mit ängstlichem Vergnügen, mit bitterm Lasten hart beklemmt von Herzen, dein höchstes Gut in Jesu Schmerzen, wie dir auf Dornen, so ihn stecken, die Himmelschlüsselblumen blüht; du kannst	<i>Betragt, min sjæl, med ængstelig glæde, med hjertet bitterligt tynget, din største rigdom ved Jesu smerte. Se, at på de tornegrene, som stikker ham, blomstrer de yndigste kodriver for dig; se, at du kan plukke søde frugter fra hans malurt; derfor</i>

viel süsse Frucht von seiner Wermut brechen; drum sieh ohn' Unterlass auf ihn.	se hen til ham uden ophør.
Arie (tenor) 32	
Erwäge, wie sein blutgefärbter Rücken in allen Stücken dem Himmel gleiche geht; daran, nachdem die Wasserwogen von unsrer Sündflut sich verzogen, der allerschönste Regenbogen als Gottes Gnadenzeichen steht.	Betänk: det er med han sryg, der er farvet af blod, som det er med himlen; når vor syndflods bølger er veget tilbage, vil den allerskønneste regnbue stå herpå som Guds nådestegn.
Recitativ 33	
Und die Kriegsknechte flochten eine Krone von Dornen und setzten sie auf sein Haupt und legten ihm ein Purpurkleid an und sprachen:	Og soldaterne flettede en krone af torne og satte den på hans hoved, og de hængte en purpurkappe om ham, stillede sig foran ham og sagde:
Chor 34	
Sei gegrüßet, lieber Judenkönig !	'Hil dig, kære jødekonge!'
Recitativ 35	
Und gaben ihm Backenstreich. Da ging Pilatus wieder heraus und sprach zu ihnen: Sehet, ich führe ihn heraus zu euch, dass ihr erkennet, dass ich keine Schuld an ihm finde. Also ging Jesus heraus, und trug eine Dornenkrone und Purpurkleid. Und er sprach zu ihnen: Sehet, welch ein Mensch! Da ihn die Hohenpriester und die Diener sahen, schrien sie und sprachen:	Og slog ham i ansigtet. Pilatus gik atter ud af borgen og sagde til dem: 'Se, jeg fører ham ud til jer, for at I kan vide, at jeg ingen skyld finder hos ham.' Så kom Jesus ud med tornekrone og purpurkappen på. Pilatus sagde til dem: 'Se, hvilket menneske!' Da ypperstepræsterne og tempelvagterne så ham, råbte de og sagde:
Chor 36	
Kreuzige, kreuzige!	'Korsfæst ham, korsfæst ham!'
Recitativ 37	
<i>Evangelist</i>	
Pilatus sprach zu ihnen:	Pilatus sagde til dem:
<i>Pilatus</i>	
Nehmet ihr ihn hin und kreuziget ihn; denn ich finde keine Schuld an ihm!	'Så tag I ham og korsfæst ham; for jeg finder ingen skyld hos ham.'
<i>Evangelist</i>	
Die Juden antworteten ihm:	Jøderne svarede ham:
Chor 38	
Wir haben ein Gesetz, und nach dem Gesetz soll er sterben, denn er hat sich selbst zu Gottes Sohn gemacht.	'Vi har en lov, og efter den lov skal han dø, fordi han har gjort sig selv til Guds Søn.

Recitativ 39	
<i>Evangelist</i>	
Da Pilatus das Wort hörete, fürchtet' er sich noch mehr, und ging wieder hinein in das Richthaus und spricht zu Jesu:	<i>Da Pilatus hørte de ord, blev han endnu mere bange, og han gik ind i borgen igen og sagde til Jesus:</i>
<i>Pilatus</i>	
Von wannen bist du?	<i>'Hvor er du fra?'</i>
<i>Evangelist</i>	
Aber Jesus gab ihm keine Antwort. Da sprach Pilatus zu ihm:	Men <i>Jesus gav ham intet svar.</i> Pilatus siger så til ham:
<i>Pilatus</i>	
Redest du nicht mit mir? weisest du nicht, dass ich Macht habe, dich zu kreuzigen, und Macht habe, dich loszugeben?	<i>'Svarer du mig ikke? Ved du ikke, at jeg har magt til at korsfæste dig og magt til at løslade dig?'</i>
<i>Evangelist</i>	
Jesus antwortete:	Jesus svarede ham:
<i>Jesus</i>	
Du hättest keine Macht über mich, wenn sie dir nicht wäre von oben herab gegeben; darum, der mich dir überantwortet hat, der hat's gröss're Sünde.	<i>'Du havde ingen magt over mig, hvis ikke det var givet dig ovenfra; derfor har han, der udleverede mig til dig, større synd.'</i>
<i>Evangelist</i>	
Von dem an trachtete Pilatus, wie er ihn losliesse.	<i>Fra da af stræbte Pilatus efter hvordan han kunne løslade Jesus</i>
Chor 40	
Durch dein Gefängnis, Gottes Sohn, ist uns die Freiheit kommen, dein Kerker ist der Gnadenthron, die Freistatt aller Frommen, denn gingst du nicht die Knechtschaft ein, müsst' unsre Knechtschaft ewig sein.	<i>Gennem dit fangenskab, Guds Søn, er friheden kommet til os. Dit fængsel er nådestolen, alle frommes fristed; thi gik du ikke ind under trældommen, måtte vor trældom vare evigt.</i>
Recitativ 41	
<i>Evangelist</i>	
Die Juden aber schrien und sprachen:	Men jøderne råbte:
Chor 42	
Lässest du diesen los, so bist du des Kaisers Freund nicht, denn wer sich zum Könige machet, der ist wider den Kaiser.	<i>'Løslader du ham, er du ikke kejserens ven, for enhver, som gør sig selv til konge, sætter sig op imod kejseren.'</i>
Recitativ 43	
<i>Evangelist</i>	
Da Pilatus das Wort hörete, führete er Jesum heraus und setzte sich auf den Richtstuhl, an der Stätte, die da heisset 'Hochpflaster', auf	<i>Da Pilatus hørte de ord, førte han Jesus ud og han satte sig i dommersædet på det sted, som kaldes Stenbroen, på hebraisk Gabbata. Det var</i>

Ebräisch aber 'Gabbatha'. Es war aber der Rüsttag in Ostern, um die sechste Stunde, und er spricht zu den Juden:	forberedelsesdagen til påsken, ved den sjette time. Pilatus sagde til jøderne:
<i>Pilatus</i>	
Sehet, das ist euer König!	Se, det er jeres konge!
<i>Evangelist</i>	
Sie schrien aber:	Da råbte de:
Chor 44	
Weg, weg mit dem, kreuzige ihn!	Bort, bort med ham, korsfæst ham!
Recitativ 45	
<i>Evangelist</i>	
Spricht Pilatus zu ihnen:	Pilatus sagde til dem:
<i>Pilatus</i>	
Soll ich euren König kreuzigen?	'Skal jeg korsfæste jeres konge?'
<i>Evangelist</i>	
Die Hohenpriester antworteten	Ypperstepræsterne svarede:
Chor 46	
Wir haben keinen König denn den Kaiser.	Vi har ingen anden konge end kejseren.
Recitativ 47	
<i>Evangelist</i>	
Da überantwortete er ihn, dass er gekreuziget würde.	Da udleverede han Jesus til dem, for at han kunne blive korsfæstet.
Sie nahmen aber Jesum und führeten ihn hin. Und er trug sein Kreuz und ging hinaus zur Stätte, die da heisset 'Schädelstätt', welche heisset auf Ebräisch 'Golgatha'.	Så tog de Jesus med sig; han bar sit kors og gik ud til det sted, som kaldes Hovedskalsted, og som på hebraisk hedder Golgata.
Arie (bas) mit Chor 48	
Eilt, ihr angefochtenen Seelen, geht aus euren Marterhöhlen,	Skynd jer, I anfægtede sjæle, gå ud af jeres pinselshuler,
- Wohin?	- Hvorhen?
eilt nach Golgatha! Nehmet an des Glaubens Hügel, flieht, flieht zum Kreuzes Hügel, eure Wohlfahrt blüht allda.	skynd jer til Golgata! Tag troens vinger på og fly til korsets høj, jeres frelse kommer derfra.
Recitativ 49	
<i>Evangelist</i>	
Allda kreuzigten sie ihn, und mit ihm zween andere zu beiden Seiten, Jesum aber mitten inne. Pilatus aber schrieb eine Überschrift und setzte sie auf das Kreuz, und war geschrieben: 'Jesus von Nazareth, der Juden König'.	Der korsfæstede de ham, og sammen med ham to andre, én på hver side, men Jesus i midten. Pilatus havde lavet en indskrift og sat den på korset. Den lød: 'Jesus fra Nazaret, jødernes konge.'

Diese Überschrift lasen viel Juden, denn die Stätte war nahe bei der Stadt, da Jesus gekreuziget ist. Und es war geschrieben auf ebräische, griechische und lateinische Sprache. Da sprachen die Hohenpriester der Juden zu Pilato:	Den indskrift læste mange af jøderne, for stedet, hvor Jesus blev korsfæstet, lå nær ved byen, og den var skrevet på hebraisk, græsk og latin. Jødernes ypperstepræster sagde nu til Pilatus:
Chor 50	
Schreibe nicht 'der Juden König', sondern dass er gesaget habe: 'Ich bin der Juden König'.	'Skriv ikke 'Jødernes konge', men at han har sagt: Jeg er jødernes konge.'
Recitativ 51	
<i>Evangelist</i>	
Pilatus antwortet: Was ich geschrieben habe, das habe ich geschrieben.	Pilatus svarede: 'Hvad jeg skrev, det skrev jeg.'
Choral 52	
In meines Herzens Grunde dein Nam' und Kreuz allein funkelt all Zeit und Stunde, drauf kann ich fröhlich sein. Erschein mir in dem Bilde zu Trost in meiner Not, wie du, Herr Christ, so milde dich hast geblut't zu Tod.	<i>I mit hjertes dyb dit navn og kors stråler altid, derover kan jeg glædes. Vis mig i min nød det trøstens billede, hvordan du, milde Herre Kristus, gav dit blod.</i>
Recitativ 53	
<i>Evangelist</i>	
Die Kriegsknechte aber, da sie Jesum gekreuziget hatten, nahmen seine Kleider und machten vier Teile, einem jeglichen kriegsknechte sein Teil, dazu auch den Rock. Der Rock aber war ungenähet, von oben an gewürket durch und durch. Da sprachen sie untereinander:	Da soldaterne havde korsfæstet Jesus, tog de hans klæder og delte dem i fire dele, én del til hver soldat. Også kjortlen tog de; men den var uden sammensyninger, vævet i et stykke fra øverst til nederst; da sagde de til hinanden:
Chor 54	
Lasset uns den nicht zerteilen, sondern darum lösen, wess er sein soll.	'Lad os ikke rive den i stykker, men trække lod om, hvem der skal have den.'
Recitativ 55	
<i>Evangelist</i>	
Auf dass erfüllet würde die Schrift, die da saget: „Sie haben meine Kleider unter sich geteilet, und haben über meinen Rock das Los geworfen.“ Solches taten die Kriegsknechte. Es stund aber bei dem Kreuze Jesu seine Mutter	For sådan skulle det skriftord gå i opfyldelse: ”De delte mine klæder mellem sig, og de kastede lod om min klædning.” Det gjorde soldaterne altså. Men ved Jesu kors stod hans mor, hans mors søster, Maria, Kleopas' hustru, og Maria

und seiner Mutter Schwester, Maria, Cleophas Weib, und Maria Magdalena. Da nun Jesus seine Mutter sahe und den jünger dabei stehen, den er lieb hatte, spricht er zu seiner Mutter:	Magdalene. Da Jesus så sin mor og ved siden af hende den discipel, han elskede, sagde han til sin mor
<i>Jesus</i>	
Weib, siehe, das ist dein Sohn!	: 'Kvinde, dér er din søn.'
<i>Evangelist</i>	
Darnach spricht er zu dem jünger: Siehe, das ist deine Mutter!	Derpå sagde han til disciplen: 'Dér er din mor.'
Choral 56	
Er nahm alles wohl in Acht in der letzten Stunde, seine Mutter noch bedacht, setzt ihr ein'n Vormunde. O Mensch, mache Richtigkeit, Gott und Menschen liebe, stirb daruf ohn' alles Leid und dich nicht betrübe	<i>Han tog vare på alt i den sidste time, tænkte på sin mor og gav hende en formynder. Menneske, øv retfærdighed, elsk Gud og næsten; da kan du dø uden smerte og sorg.</i>
Recitativ 57	
<i>Evangelist</i>	
Und von der Stunde an nahm sie der Jünger zu sich. Darnach, als Jesus wusste, dass schon alles vollbracht war, dass die Schrift erfüllet würde, spricht er:	Og fra den time tog disciplen hende til sig. Derefter, da Jesus vidste, at alt snart var fuldbragt, og for at Skriften skulle opfyldes, sagde han:
<i>Jesus</i>	
Mich düirstet!	'Jeg tørster.'
<i>Evangelist</i>	
Da stund ein Gefässe voll Essigs. Sie fülleten aber einen Schwamm mit Essig und legten ihn um einen Isopen und hielten es ihm dar zurn Munde. Da nun Jesus den Essig genommen hatte, sprach er:	Der stod et kar fuldt med eddike. De satte så en svamp fyldt med eddike på en isopstængel og stak den op til hans mund. Da Jesus havde fået eddiken, sagde han:
<i>Jesus</i>	
Es ist vollbracht!	'Det er fuldbragt!'
Arie (alt) 58	
Es ist vollbracht, o Trost für die gekränkten Seelen. Die Trauernacht lässt mich die letzte Stunde zählen. Der Held aus Juda siegt mit Macht und schliesst den Kampf. Es ist vollbracht!	<i>Det er fuldbragt, o trøst til alle krænkede sjæle. Sorgens nat lader mig tælle de sidste timer. Helten af Juda sejrer med magt og slutter kampen. Det er fuldbragt!</i>
Recitativ 59	
<i>Evangelist</i>	
Und neigte das Haupt und verschied.	<i>Og han bøjede hovedet og opgav ånden.</i>

Arie (bas) mit Chor 60	
Mein teurer Heiland, lass dich fragen: da du nun mehr ans Kreuz geschlagen und selbst gesaget: es ist vollbracht! bin ich vom Sterben frei gemacht, kann ich durch deine Pein und Sterben das Himmelreich ererben? ist aller Welt Erlösung da? Du kannst vor Schmerzen zwar nichts sagen, doch neigst du das Haupt und sprichst stillschweigend: ja!	Min dyrebare Frelser, lad mig spørge dig: Da du nu er naglet til korset og siger: Det er fuldbragt!, er jeg da fri for døden? Kan jeg gennem din lidelse og død arve Himmeriget? Er hele verdens forløsning der? Du kan knapt tale for smerte, dog bøjer du hovedet og siger tavst: ja!
Kor: Jesu, der du warest tot, Lebest nu ohn Ende, In der letzten Todesnot Nirgend mich hinwende Als zu dir, der mich versüht, O du lieber Herre! Gib mir nur, was du verdient, Mehr ich nicht begehre!	Kor: <i>Jesu, skønt du var død Lever du nu i evighed; I dødens sidste nød Kan jeg ikke vende mig Til andre end dig, som har sonet for mig O, min trofaste Herre, giv mig kun, hvad du fortjente, andet begærer jeg ikke.</i>
Recitativ 61	
<i>Evangelist</i>	
Und siehe da, der Vorhang im Tempel zerriss in zwei Stück, von oben an bis unten aus. Und die Erde erbebete, und die Felsen zerrissen, und die Gräber taten sich auf, und stunden auf viele Leiber der Heiligen.	/Og se, forhængen i templet flængedes i to dele, fra øverst til nederst. Og jorden skælvede, og klipperne revnede, og gravene sprang op, og mange af de hensovede helliges legemer stod op./ (Matthæus 27,51-52)
Arie (tenor) 62	
Mein Herz! indem die ganze Welt bei Jesu Leiden gleichfalls leidet, die Sonne sich in Trauer kleidet, der Vorhang reisst, der Fels zerfällt, die Erde bebt, die Gräber spalten, wie sie den Schöpfer sehn erkalten: was willst du deines Ortes tun?	Mit hjerte! Nu hvor hele verden lider pga Jesu lidelse, hvor solen indhyller sig i sorg, forhængen flænges, klipper revner, jorden skælver, gravene åbner sig, fordi de ser Skaberen dø: Hvad vil du gøre? (hvad vil du for din del gøre)
Arie (sopran) 63	
Zerfliesse, mein Herze, in Fluten der Zähren, dem Höchsten zu Ehren. Erzähle der Welt und dem Himmel die Not, dein Jesus ist tot.	Lad strømme, mit hjerte, i floder af tårer, til den højstes ære. Fortæl jorden og himlen sorgens budskab, din Jesus er død!
Recitativ 64	
<i>Evangelist</i>	
Die Juden aber, die weil es der Rüsttag war, dass nicht die Leichname am Kreuze blieben den Sabbath über (denn desselbigen Sabbathstag war sehr gross) baten sie Pilatum, dass ihre Beine gebrochen und sie	Det var forberedelsesdag, og for at legemerne ikke skulle blive hængende på korset sabbaten over - for det var en stor sabbatsdag - bad jøderne Pilatus om, at de korsfæstedes ben måtte blive knust og de døde taget ned.

abgenommen wurden. Da kamen die Kriegsknechte und brachen dem ersten die Beine, und dem andern, der mit ihm gekreuziget war. Als sie aber zu Jesu kamen, da sie sahen, dass er schon gestorben war, brachen sie ihm die Beine nicht, sondern der Kriegsknechte einer eröffnete seine Seite mit einem Speer, und alsobald ging Blut und Wasser heraus. Und der das gesehen hat, der hat er bezeuget, und sein Zeugnis ist wahr, und derselbige weiss, dass er die Wahrheit saget, auf dass ihr glaubet. Denn solches ist geschehen, auf dass die Schrift erfüllet würde: Ihr sollet ihm kein Bein zerbrechen. Und abermals spricht eine andere Schrift: Sie werden sehen, in welchen sie gestochen haben.	Så kom soldaterne og knuste benene på den første og på den anden, som var korsfæstet sammen med Jesus. Men da de kom til Jesus og så, at han allerede var død, knuste de ikke hans ben, men en af soldaterne stak ham i siden med et spyd, og der kom straks blod og vand ud. Den, der har set det, har vidnet om det, og hans vidnesbyrd er sandt, og han ved, at han taler sandt. Dette skete, for at det skriftord skulle gå i opfyldelse: 'Ingen af hans knogler må blive knust.' Og atter et andet skriftord siger: 'De skal se hen til ham, de har gennemboret.'
Choral 65	
O hilf, Christe, Gottes Sohn, durch dein bittres Leiden, dass wir, dir stets untertan, all' Untugend meiden, deinen Tod und sein Ursach fruchtbarlich bedenken, dafür, wiewohl arm und schwach, dir Dankopfer schenken.	<i>Hjælp os, Kristus, Guds Søn, gennem din lidelse at afstå fra synd og at være lydige mod dig, idet vi ihukommer din død og dens årsag, og derpå, om end vi er fattige og svage, bringer dig vort takoffer.</i>
Recitativ 66	Gravlæggelsen
<i>Evangelist</i>	
Darnach bat Pilatum Joseph von Arimathia, der ein Jünger Jesu war, (doch heimlich, aus Furcht vor den Juden), dass er möchte abnehmen den Leichnam Jesu. Und Pilatus erlaubete es. Derowegen kam er und nahm den Leichnam Jesu herab. Es kam aber auch Nicodemus, der vormals in der Nacht zu Jesu kommen war, und brachte Myrrhen und Aloen unter einander, bei hundert Pfunden. Da nahmen sie den Leichnam Jesu und bunden ihn in leinen Tücher mit Spezereien, wie die Juden pflegen zu begraben. Es war aber an der Stätte, da er gekreuziget ward, ein Garten, und im Garten ein neu Grab, in welches niemand je gelegen war. Dasselbst hin legten sie Jesum, um des Rüsttags willen der Juden, dieweil das Grab nahe war.	Josef fra Arimatæa, som var discipel af Jesus, (men hemmeligt, af frygt for jøderne), <i>bad derefter Pilatus om at måtte tage Jesu legeme ned; og det tillod Pilatus.</i> Josef kom så og tog Jesu legeme ned. Også Nikodemus kom; det var ham, som tidligere var kommet til Jesus om natten; han medbragte en blanding af myrra og aloë, omkring hundrede pund. Så tog de Jesu legeme og vikled lindeklæder om det sammen med de vellugtende salver, som det er skik hos jøderne ved begravelse. På det sted, hvor Jesus var blevet korsfæstet, var der en have, og i haven var der en ny grav, hvor der endnu ikke havde været lagt nogen. Da det var jødernes forberedelsesdag, lagde de Jesus der, fordi den grav var i nærheden.

Chor 67	
Ruht wohl, ihr heiligen Gebeine, die ich nun weiter nicht beweine, und bringt auch mich zur Ruh'; Das Grab, so euch bestimmt ist, und ferner keine Not umschliesst, macht mir den Himmel auf und schliesst die Hölle zu.	Hvil i fred I hellige lemmer, som jeg nu ikke længere begræder, og giv også mig fred. Graven, som er bestemt for jer, hvor ingen yderligere nød mere skal omringe jer, åbner Himlen for mig og lukker Helvedes port.
Choral 68	
Ach Herr, lass dein lieb Engelein am letzten End' die Seele mein in Ahrahams Schoss tragen; den Leib in sein'm Schlafkämmerlein gar sanft, ohn ein'ge Qual und Pein ruhn bis am jüngsten Tage! Alsdann vom Tod erwecke mich, dass meine Augen sehen dich in aller Freud', o Gottes Sohn, mein Heiland und Genadenthron! Herr Jesu Christ, erhöre mich, ich will dich preisen ewiglich!	<i>Herre, lad til sidst din kære engel bære min sjæl til Abrahams skød! Legemet skal hvile i sit sovekammer, blidt, uden kval og pine indtil den yderste dag. Derefter væk mig fra døden, så mine øjne skal se dig i al glæde, o Guds Søn, min Frelser og nådestol! Herre Jesus Kristus, hør mig, jeg vil prise dig til evig tid!</i>